

ז.ה.ל.צ.י.ב.

מאמרים מתורת

מרן הבני יששכר זי"ע

וממשיכי דרכו

בני יששכר:

מאמרי חודש מרחשון

מאמר א' - מהות החודש (א)

י"ז מרחשוון ה'תשפ"ה

ירושלים עיה"ק תובב"א

לזכות רפו"ש
הילד ישעי' בן סימא חנה
הילד יצחק אלימלך בן צביה מרים פערל
לרפו"ש בתושח"י

לעילוי נשמת
זקיני מו"ה שמעון בן מו"ה צבי דוב ז"ל
וזו' מרת בלומה בת מו"ה אפרים ע"ה
אמי מרת אידל פעסיל גיצא בת ר' שמעון ע"ה
חותני מו"ה יחיאל גרשון הלוי בן מו"ה ישראל אברהם ז"ל
דודתי מרת חיה זיסל עלקא בת מו"ה שמעון ע"ה
זקיני מו"ה שלמה בן מו"ה צבי אריה ז"ל
זקיני מו"ה ישראל אברהם בן מו"ה יהושע ז"ל
וזו' מרת סאשא רחל בת מו"ה אברהם ע"ה
הרב משה מרדכי מאיר הלוי בן חיים יעקב ז"ל
תנצב"ה

יו"ל ע"י
ישעי' יצחק פרענקעל
רח' המהר"ם מרוטנבורג 3C
054-846-9863
1-347-588-9392
5374515@gmail.com

עימוד: צהר
02-6286660

מאמרי חדש מרחשון

מאמר א - מאמר מהות החודש

בו ידובר מהות החדש מרחשון וצירוף השם המאיר בזה החדש ומזל זה החדש ושאר ענינים:

א

התיבות הללו בגימטריא י"ו הויו"ת"א,
ובגימטריא ב' פעמים יצח"ק, ויתבאר
אי"ה:

ב

בספר יצירה (פ"ה מ"ט) המליך אות נ'
בריש וקשר לו כתר וצרפן זה
בזה וצר בו עקר"ב בעולם ומרחשון
בשנה ודקיין בנפש זכר ונקבה, עד
כאן. להבין במעט קט כיון דהמליך

צירוף השם הנכבד המאיר בזה
החדש הוא והה"י (משנת
חסידים מסכת חשון כסלו פ"א מ"א. ועיין
עוד תיקו"ז הקדמה ט, ב. פרי עץ חיים
שער ראש חודש פ"ג. מגלה עמוקות פרשת
ואתחנן אופן רי. בני יששכר מאמרי ראש
חודש מאמר א סימן יא. שם סימן ד. רגל
ישרה מערכת אות היו"ד ד"ה יהו"ד, ועוד)
יוצא מפסוק פרשת תבא (דברים כו,
טו – טז) ו"דבש ה"יום ה"זה י"י,

א ר"ל שתיבות אלו עולה כמנין תט"ז, והנה בכל אות מאותיות שם הו"ה ב"ה, כלול גם כן את
שאר אותיות הו"ה ב"ה, ממילא נחשב שם הו"ה כ"ו אותיות (עיין אגרא דכלה ריש פרשת בראשית על
התחלת התורה באות ב'), וכשכופלין הו"ה י"ו פעמים, עולה כמנין תט"ז.

ב בסמן הבא, מבאר רבינו שחינוך בית המקדש השלישי בב"א יהיה בחודש מרחשון, ועל פי זה
כותב רבינו בעל מנחת אלעזר בשער יששכר (מאמרי חודש מרחשון אות ט): כתב במאורות נתן כי חשון
סוד הגבורה [וכו']. ויש לומר על פי דברי הפסיקתא הנ"ל (פסיקתא רבתי פסקא ו) כי חינוך בית הג'
יהיה במרחשון אמנם טרם חינוכו ובנינו אז הוא בעוה"ר החבלי משיח שהם הגבורות של יצח"ק
קודם לבנין בית יעקב וכמו שהארכנו בהרבה ממאמרינו בעה"י [וכו'] וזהו חשון סוד הגבורה לעת
עתה שהוא מדת יצחק קודם חינוך בית יעקב שיהיה בחדש הלז כנ"ל, כן יהי רצון במהרה בימינו,
ושמחנו בבנינו וחינוכו, בתוך כלל ישראל.

ג להבנת הענין, נקדים הקדמה קצרה: בספר יצירה (פ"ב מ"א) מחלק הכ"ב אותיות התורה לג'

אות נ' בחוש הרי"ח מהו השייכות יצירת מרחשון לחוש הרי"ח ולמזל עקר"ב וליצירת הדקין באדם (בנפש זכר ונקבה):

והנה עיין מה שכתבתי לעיל (במאמרי חדש תשרי (מאמר ה) מאמר חינו"ך המקד"ש דרוש ד') בפסוק (תהלים פ, ג) לפני אפרי"ם ובנימי"ן ומנש"ה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו (הוא במזמור שאמרו בני קרח^ז), ונאמר בכאן בקיצור, דהנה קשה א'

חלקים: ג' אמו"ת, ז' כפולו"ת, וי"ב פשוטו"ת. הי"ב פשוטות הם: ה"ו ז"ח ט"י ל"נ ס"ע צ"ק (עיין שם פ"ה מ"א). לכל א' מן הי"ב פשוטות יש מנהיגין בנפש, והם: שיחה הרהור הלוך, ראייה שמיעה מעשה, תשמיש ריח שינה, רוגז לעיטה שחוק (ספר יצירה שם, ויש חילוקים בסידורם בנוסחאות השונות). ועל כל הי"ב אותיות אלו: חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן (עיין בפירוש המיוחס לרבינו סעדיה גאון שם), וצר בהם י"ב מזלות בעולם, י"ב חדשים בשנה (ובי"ב פשוטות נוצרו הי"ב חדשים, עיין בדברי רבינו להלן), י"ב מנהיגים בנפש זכר ונקבה (לשון ספר היצירה פ"ה מ"ג, ועיין עוד בתיקו"ז תיקון סו צז, א. ליקוטי תורה פרשת יוצא באריכות).

וכתב רבינו בסעדיה גאון (שם) שאותיות אלו נקראים פשוטו"ת: פשוטות ולא כפולות לפי כשהן לבדן אינן לא רפויות ולא דגושות, ומיהו כשיחתברו עם אותיות אחרות יש בהן דגושות ורפויות, ועל כן יש להם תמורות [וכו'] ואלו הן תמורותיהן [וכו'] תמורות לעיטה רעבון [וכו'].

מה שהמלי"ך כל אות, ביאר האריז"ל (עץ חיים ש"ה פ"ז): האותיות הם כחות אצילות ועצמות הספירות וסוד המלכות והצירופים (נ"א: כח אצולים מעצמות הספירה וסוד המלות והצירופים) שבספר יצירה, הענין הוא שכל הכחות לא יפעלו אלא בסוד חזרתן וצירופם אל מקוריהם ואז יושפע עליהם שפע רב וחזק לשיוכלו הם לפעול פעולתן בחוזק. וזהו סוד "המליך אות פלוני" הנזכר בספר יצירה, כי יחדה וקשרה אל שרשה ואז הוציא פעולה אחת ממנה.

עוד מצינו בכתבי האריז"ל (טעמי המצות פרשת בא. ועיין עוד בדרך פקודיך מצות עשה ד חלק המחשבה אות ד. מאמרי ראש חודש מאמר ג סימן ד) שי"ב אברי הראש הם מכוונים כנגד י"ב חדשי השנה: ודע כי כל החדשים נקראים ראשי חדשים, והענין כי כולם בחינת הראש, ולכן כל חודש יש בו מספר גדול ל' יום וסדרם כך הוא ניסן גלגלתא [וכו'] חשון כסליו ב' אודנין [וכו'].

ד כי מזמור זה נאמר על ידי אסף, שהוא היה מבני קרח (עיין ויקרא רבה פרשה יז סימן א. דברי רבינו שם).

(בנין עתיד), כסלו (בית שני בימי החשמונאים שזה עיקר חינוכו כמו שכתבתי לך):

והנה אלו הג' חדשים על פי סדר הדגלים (שערי אורה השער החמישי הספירה השישית) אל השבטים הלא הם מתייחסים תשרי לאפריים, מרחשוון למנשה, כסלו לבנימין, והנה תמצא לפי זה חינוך כל הג' בתים המה בחדשים המתייחסים לבניה של רח"ל כי היא נקראת עקרת הבי"ת (במדבר רבה פרשה יד סימן ח) הבן, (תמ"ך אשורי במעגלותיך בל נמוטו פעמי (תהלים יז, ה), תמ"ך ראשי תיבות ת"שרי מ"רחשון כ"סלו, כשיושלמו חינוך הבתים של אלו הג' חדשים, אז לא ימוטו פעמי (ועיין עוד בלקוטי מהרצ"א פרשת ויחי אות צח):

יצא לנו מכל זה, חינוך הבית המקווה במהרה בימינו יהיה בחדש הזה מרחשוון, וטעמא רבה אית ביה על פי אשר שמעתי מפי כבוד אדומ"ו הרב הקדוש מהרמ"מ זצק"ל אשר עינינו רואים, כל הגזירות המתחדשות על שונאי ישראל מן המלכיות וכן נתינת המסים וארנוניות, התחלתן תמיד מן

הנה נשלם בכסלו וצוה השם יתברך להמתין בחינוכו עד ניס"ן, ירח שנולד בו יצח"ק והיה כסלו מתבייש, ושילם השם יתברך שכרו בחינוך בית שני בזמן החשמונאים והוא לדורות ימי חנוכה (והוא היה עיקר חינוך בית שני כי מה שחנכוהו בימי אנשי כנסת הגדולה עדיין היו עבדים למלכי פרס כמו שאמרו שם (עזרא ט, ט) כי עבדים אנחנו ובעבדותינו וכו', כנ"ל). והנה בי"ת ראשון שבנה שלמ"ה נשלם בחדש הזה מרחשוון כמבואר בכתוב (מלכים א ו, לח) ירח בו"ל (ופירשו חז"ל (רש"י ד"ה ירח בול) שהוא מרחשוון, ויבואר להלן אי"ה (בסימן ד) ענין שם בו"ל), והנה על פי רוח הקדש לא חינוכו שלמ"ה עד ירח האתני"ם תשרי (עיין מלכים א ח, ב), והיה מרחשוון מתבייש והבטיח השם יתברך לשלם שכרו לעתיד במהרה בימינו בבנין הג'י, עד כאן תוכן דברי המדרש הובא בילקוט מלכים (רמז קפד. וכן הוא בפסיקתא רבתי פסקא ו), עיין שם. אם כן נראה מבואר מזה דחינוך בית הג' במהרה בימינו יהיה במרחשוון, אם כן חינוך כל השלשה בתים הם באלו הג' חדשים, תשרי (בית ראשון), מרחשוון

ה כי בנין העתיד במהרה בימינו יעמוד לעד לעולם ושוב אין תשלומין אחר למרחשון רק בשעת חינוכו בבנינו במהרה בימינו (לשון רבינו שם).

לראותו יהיה חינוכו במרחשו"ן חדש המיוחס למנשה:

ועוד אקדים לך, ידוע מחלוקת קר"ח היה, דהנה כה"ן הוא בבחינת חס"ד (זוה"ק ח"ג קעו, א) והוא במעלה על הלוי"י שהוא בבחינת גבור"ה (זוה"ק שם), על כן הלוי"ם המה משרתים בעבודתם אל עבודת הכהנים כדי שיהיה תגבורת החסדים על הגבורות, והנה קר"ח שהיה לו"י רצה להיות במעלה על אחר"ן שהיה כה"ן הנה רצה להגביר הגבורות על החסדי"ם (עיין בזוה"ק שם), והנה באמת לעתיד במהרה בימינו יהיו הגבורות במעלה על החסדים כמעלת הזהב על הכסף", אלא קרח אכלה פגה, על כן לעתיד יתעלה קר"ח וכמו שכתב האריז"ל (פרי עץ חיים שער הנהגת הלימוד פ"א. ועיין עוד באגרא דפרקא אות לג) צדי"ק כתמ"ר יפר"ח (תהלים צב, יג) סופי תיבות קר"ח"ט:

מרחשו"ן, ואמר הטעם שבחדש הזה היתה המרידה במלכות בית דוד וימליכו את ירבע"ם (מלכים ב יז, כא) (ויעש ירבעם את החג בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלכ"ו (מלכים א יב, לג) בו"ל, נראה לי כאשר יתבאר אי"ה), על כן גזירת המלכויות במרחשו"ן, עד כאן דברי קדשו (ועיין עוד באגרא דפרקא אות קכא):

והנה לפי זה תתבונן, להיות שחטאו ישראל ואמרו אז בחדש הזה (מלכים א יב, טז) (יראה) [ראה] בית"ך דו"ד, על כן בעת התיקון במהרה בימינו הנה ימלך מלך בית דוד משיח צדקינו ויתחנך הבי"ת במרחשו"ן ויתוקן העולם במלכו"ת, והנה לפי זה סדר החינוך של הבתים היה בתחלה בית ראשון בתשרי המיוחס לאפרים, ובית השני בכסל"ו חדש המיוחס לבנימין, ובית המקווה במהרה בימינו נזכה

ו הגם שאינו התחלת השנה למספרם כנודע (לשון רבינו באגרא דפרקא אות קכא).

ז שם: וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו.

ח זהב הוא רמז לגבורה כי הוא אדום, המורה על הדין (עיין בתיקו"ז תיקון כד סט, ב) וכסף הוא לבן, המורה על רחמים (עיין בקהלת יעקב ערך כסף בשם המהרח"ו ז"ל. קול ברמה אות א. בני יששכר מאמרי חודש סיון מאמר ו סימן א. מאמרי חודש תמוז - אב מאמר ה נחמה א. מאמרי חודש תשרי מאמר ה דרוש ז, ועוד).

ט בבני יששכר שם מוסיף רבינו: והנה עדת קרח התנבאה חנה עליהם (בהולידה את שמואל שהוא מבני קרח) (שמואל א ב, ו) י"י ממית ומחיה מוריד שאול ויעל (במדבר רבה פרשה יח סימן יג), שעתידין לעלות בבנין הג' שיהיה באותו בנין גם כן זמן התחיה.

במרחשו"ן שהוא מיוחס למנשה, אז) עוררה את גבורת"ך (אז יהיו הגבורות במעלה על החסדים כסברת קר"ח, ועל כן יתעלו אז עדת קרח, וזהו שנאמר) ולכה לישועתה לנו, הבן:

ומעתה נחזור לענין, בנין הבית לעתיד במהרה בימינו שיהיה על ידי משיח צדקינו הבא מן דוד יהיה חינוכו במרחשו"ן שאז פגמו ישראל ואמרו אין לנו חלק בדו"ד וכו' ראה בית"ך דו"ד, הנה בו בחדש יהיה התיקון ויתוקן העולם במלכות:

והנה ידוע (זוה"ק ח"א רלז, א) מענין חטא אדם הראשון אשר נתפגם העולם על ידו וגרם מיתה לו ולכל העולם, והנה תלת גלגולין דיליה נרמו בראשי תיבות אד"ם, ראשי תיבות א"דם ד"וד מ"שיח, הנה כאשר ימלוך המלך המשי"ח הוא אד"ם בעצמו אז יתוקן חטא אדם הראשון ואז יבולע המות לנצח כידוע (עץ חיים שער לט פ"א מ"ב"י), והנה במלך המשיח נאמר (ישעיה יא, ג) והריח"ו ביראת י"י, היינו חוש

ובזה תבין מה שכתוב בתורה (במדבר כו, י) ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת קרח וכו' באכול האש את הנ' ומאתים איש ויהיו לנ"ם, הנה ויהיו לנ"ם אינו מובן, אבל אקדים לך, הנה הי"ב אותיות פשוטות הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק אשר בהן נוצרו הי"ב חדשים כמבואר בספר יצירה (פ"ה מ"ט), הנה ג' אותיות לנ"ם בהן נוצרו הג' חדשים תשרי מרחשון כסלו כמבואר בספר יצירה, והנה כבר כתבתי שהחינוך של כל הג' בתים המה בג' חדשים הנ"ל וכאשר יוגמר חינוך של הג' בתים של הג' חדשים הנ"ל שנוצר על ידי אותיות לנ"ם, אז יקנו עדת קר"ח הוי"ה וקיום, וזהו שרמזה התורה ויהי"ו לנ"ם, הבן:

ולפי זה זהו שהתפללו בני קר"ח, לפני אפרי"ם ובנימי"ן ומנש"ה (שזהו סדר של אלו הג' שבטים בג' חדשיהן כנ"ל כפי סדר חינוך הג' בתים, בי"ת ראשון בתשרי מיוחס לאפרי"ם, בית שני בכפ"ל מיוחס לבנימי"ן, ובית המקווה במהרה בימינו יהיה חינוכו

י ויהיו לנ"ס יהיה להן הויה בעת אשר ישתלמו בחינוך כל הג' חדשים שבהן אתוון לנ"ס, וזה ישתלם לפי דברינו בחינוך האחרון במהרה בימינו במרחשון אשר הוא בחדש המיוחס על פי סדר הדגלים למנשה (לשון רבינו בבני יששכר שם).

יא שם מבאר את ענין הבריו"ן, ובתוך הדברים כתב האריז"ל: עד שבא אדם הראשון ועל ידי מעשיו ותפילותיו היה מכניע את הקליפות והיה מחזיר זו"ן פב"פ ואז מתבררים חלק המיין נוקבין דנוקבא דזעיר אנפין בירוד גמור ואז לא היה עוד שם חורבן בעולם והיה אז כמו שיהיה בימי המשיח במהרה בימינו כי אז כתיב בלע המות לנצח.

תהלל, איזהו דבר שהנשמ"ה נהנית ממנו ולא הגוף, הוה אומר זה הרי"ת, עד כאן. והנה לכאורה קשה מאוד אומרים ז"ל מנין שמזרכין על הרי"ת, הלא צריש שמעתינ אסקו בטעם לכל הזרכות דסצרא הוה אסור ליהנות מהעולם הזה בלא זרכה ועל כן כל הפוסקים הראשונים והאחרונים השתדלו ליתן טעם למה אין מזרכין על הזיוג (עיין מהרש"א ח"א זרכות נו, ז ד"ה שלשה אין נכנסין לגוף י"ב) ועל שמיעת קול ערב פרק זשיר וכלי זמר (עיין דרכי משה או"ח סימן רטו ס"א) דכיון דסצרא הוה אסור ליהנות וכו', ואס כן מהו זה דהזרכו לחפש איזה לימוד מנין שמזרכין על הרי"ת, ועל פי הנ"ל יונת, על פי מה דידוע (עיין טעמי המצות פרשת עקב) דטעם הזרכות הוה לזכר הטו"ב מן הר"ע בכל עניני העולם שנתערב הכל בצחינת ע"ץ הדעת טו"ב ור"ע, ואין להאריך זכאן י, וזהו שאמרו

הרי"ת, ונראה לי הטעם דהנה אצל חטא אדם הראשון נאמרו שם כל החושים, ותר"א האשה וכו' ויאכל, וישמעו וכו' (בראשית ג, ו. שם ח) חוץ חוש הרי"ח שלא נזכר שם במעשה ההוא, ממילא לא נשתמשו בו בפועל ההוא ולא נתפגם כל כך כאינך החושים, הגם שקיבל פגם מחמת שהוא מצורף בגוף עם שאר החושים, עם כל זה כיון שהחוש הזה בפני עצמו לא הפעיל בפועל ההוא הנה לא נתפגם כאינך, על כן גם היום הוא אינו גופני כאינך והוא דבר שהנשמה נהנה ממנו כמאמרם ז"ל (ברכות מג, ב:*)

(* הג"ה: ועל פי זה יונת לנו מאמרם ז"ל זרכות (ש) מנין שמזרכין על הרי"ת, דכתיב (תהלים קג, ו) כל הנשמ"ה

יב עיין בסור מרע ועשה טוב (ד"ה שישית): ובספר הקדוש נועם אלימלך אומר שלכך לא תקנו ברכה על תשמיש כי אי אפשר בלא תערובות היצר.

ובהוספות מהרצ"א (אות מד. ועיין עוד במגיד תעלומה מג, א ד"ה תוס' בד"ה ועל ההדס. אגרא דפרקא אות קצז. דרך פקודין מצות עשה א חלק המחשבה אות ו): אמת נכון הדבר כתב כן הקדוש בספרו פרשת וישלח, וכתב כן בשם הפוסקים. ואני הצעיר לא מצאתיו בשום פוסק, ולא ראינו אינו ראייה. רק הביאו בשם הרמב"ן דלא תיקנו לברך על מצוה שתלויה בדעת אחרים. והנה גם בזה יש לומר שאין מברכין ברכת המצוה על זה בכל עת הזיווג להיותה תלויה בדעת אחרים שאסור לכופך את האשה, ועל כן אין מברכין על הצדקה. וגם כן אין לברך בכל פעם דמי יודע אם תתעבר ויקיים בביאה זו מצות פריה ורביה. וגם כן על ההנאה לברך ברכת הנהנין יש לומר דאדרבה דמשום הכי אין מברכין דלא ניתנה להנאה רק למצוה. וגם כן אין מברכין משום דמיכחש כחיש. רק מברכין ברכת אירוסין וז' ברכות דנישואין, יעיין הטעם בפרי מגדים ריש הלכות ברכות באורח חיים בפתיחה. וכמדומה שראיתי באיזה פוסק טעם למה אין מברכין ברכת אשר יצר אחר המעשה. אבל נאמן עלינו הקדוש במה שכתב, ובודאי ראה כן באיזה פוסק.

יג כדאי להעתיק כאן ממה שכתב רבינו במאמרי חודש סיון (מאמר ד סימן ח): תתבונן הענין, דהנה

אדם הראשון במשי"ח צדקנו במהרה בימינו, זה החוש יהיה למעלה לראש וחריח"ו ביראת י"י, ואז יתוקן העולם לגמרי מן זוהמת הנח"ש על ידי מלך המשי"ח (חושבניה דדין וכו'), י"י מל"ך י"י מל"ך י"י ימל"ך בגימטריא כנ"ל:

ומעתה נחזור לעניננו, המליך אות נ' ברי"ח וכו' וצר ביה עקר"ב בעולם (הוא המזל של חדש מרחשו"ן), עקר"ב עקר"ב (תיקו"ז תיקון כא מב, ב), רמז עיקר ב"ת המקווה יהיה בחדש הזה חינוכו, גם עקר"ב בגימטריא דו"ד משי"ח, אשר בחדש מרחשו"ן יהיה התיקון אשר פגמו ישראל באמרם אין לנו חלק בדו"ד וכו' ראה בית"ך דו"ד, הנה יבקשו את י"י אלקיהם ואת דו"ד מלכם במהרה בימינו אמנ"י:

חז"ל סברא הוא אסור ליהנות וכו', והנה סלקא דעתך אמינא כיון שחוש הרי"ח לא נזכר באכילת ע"ץ הדע"ת אין צריך לזכרה כי לא מילרך ציה צירור, על כן הולרך להציא ראייה דאף על פי כן מילרך צריכי לזכרה, כי אף על פי כן הוא פועל גופני צהדי אינך, ועוד המצין יצין הצירור הכולל מעניני הרפ"ח ניצולין קדמאין, ואין להאריך (עין עוד צמגיד תעלומה שם ד"ה אמר מר זוטרא. מאמרי ראש חודש מאמר ג סימן ד):

ומזה תתבונן גם כן סוד הבשמים במוצאי שבת, ובמקום אחר (מאמרי חודש אדר מאמר א סימן י. ועיין עוד במאמרי השבתות מאמר ו סימן ו. מאמרי חודש כסלו – טבת מאמר ב סימן מז. שם מאמר יב סימן א. מאמרי חודש אדר מאמר ד סימן א) הארכנו בזה, על כן בעת תיקונו של

על ידי חטא אדם הראשון נתערב בכל דבר טוב ורע, ומן הצורך לאדם לברר מכל דבר הטוב מן הרע, וזה פעולת נפש הישראלית בעודנו בעולם הזה, הנה אי אפשר לו לחיות מבלי מאכל ומשתה ושאר עניני עולם הזה, ועל כל דבר ניתקן ברכה, ועל ידי הברכה היא הכנה לבירור ומבררים הטוב לחלקו יתברך שמו דהיינו שנעשה מהנאה ההוא דם ובשר על האדם וילך בכח האכילה ההוא לתורה ולמצות והמותרות הוא הרע נדחה מן הגוף כנודע. והנה כל החושים נזכרו אצל חטא האדם [וכו'] אבל חוש הריח לא נזכר, הנה נראה כי חוש הריח לא נפגם כל כך בחטא אדם כמו שארי החושים, על כן חוש הריח הוא רוחני הנשמה נהנית ממנו ולא הגוף [וכו'] וכיון שהוא כן, הנה יש סברא שלא לברך על הריח כיון שלא נתפגם כל כך בחטא אדם, ועל כן תראה שאין בחוש הזה בירור כל כך שיהיה בו הפרדה בגוף, אבל להיות שאף על פי כן הגוף נתגשם בחטא אדם, וגם דבר הריחני הוא פרי מוגשם צריך גם כן לבירור מה, על כן צריכין לברכה, על כן אמרו רז"ל מנין שמברכין על הריח (כי צריכין להביא ראייה על זה), והביאו ראייה מן המקרא כל הנשמה וכו'.

יד רבינו בעל מנחת אלעזר מוסיף על דברי רבינו אלה בשער יששכר (מאמרי חודש מרחשון מאמר חדש מרחשון אות ב): ונראה לי עוד רמז, כי בתיקונים (תיקון כא מב, ב) מבואר שעקר"ב הוא תפאר"ת דקליפה, ולעומת זה י"ל הוא בספר יצירה עקר"ב תפאר"ת דקדושה, מדת יעקב תפאר"ת אמ"ת, כנזכר לעיל.

המצות^ט, הנה מצות קפ"ת שהוא סוד הרי"ח הוא בתורה במנין ד"ק, הבן, והשם הטוב יכפר בעדינו, וכל דברינו בדרך אפשר, ויהי רצון שלא יאמר פיננו דבר שלא כרצוננו^ט:

ג

הנה כתבתי לך (בסימן ב) על פי סדר הדגלים החדש הזה יתייחס למנש"ה, הנה נברא אתו עמו חוש הרי"ח כנזכר לעיל, והוא דבר שהנשמה נהנה ממנו, על כן יתייחס החדש למנש"ה אותיות נשמ"ה, וכיון שחוש הרי"ח נברא עם החדש הזה, על כן גם בנח בצאתו מן התבה בחדש הזה (עיין בראשית ת, יד - טז), כתיב ביה (שם כא) וירח י"י את ריח הניחוח, הבן:

וארמוז לך עוד גם כן בריאת הדקי"ן בנפש, כי הנה ישראל בפגמם ונתחלקו במריבה על מלכות בית דוד, הנה ירבעם בן נבט החטיאם חטאה גדולה, ואמר הנביא על זה (הושע ד, יז) חבור עצבים אפרים הנח לו, אבל כשחלק לבם עתה יאשמו (שם י, ב), הנה במהרה בימינו בזמן התיקון העיקר הוא שיהיו ישראל באחדות במהרה בימינו, ואין שטן ואין פגע רע, וזה רמיזת הדקי"ן שכל אחד מדובק בחבירו ומגין על חבירו (הלא תדע אפילו להלכה על פי הדין וההלכה (שלחן ערוך יו"ד סימן מו ס"ג) כשניקב אחד מהן לחבירו כשר כי חבירו מגין עליו), על כן בריאת הדקי"ן מרמזין על האחדות, ועוד נראה לי לרמוז על פי חשבון הרמב"ם במנין

טו כן הוא בספר מצות השם, עיין שם.

טז עיין עוד בשער יששכר (מאמרי חודש מרחשון אות ו), ומה שכתב לבאר דברי הספר יצירה הנ"ל על דרך זה.